

KULE
KİTAP

İKİ DOST
Süleyman Nazif

Kule Kitap®

www.kulekitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

İşletme Koordinatörü: Muhammed Yurt

Yayın Yönetmeni: Murat Şereföğlü

Yayın Koordinatörü: Murat Şereföğlü

Yayıma Hazırlayan: Hüseyin Özdemir

Mizanpaj Tasarım: Emir Tali

Kapak Tasarım: Emir Tali

1. Basım, İstanbul, Şubat 2025

ISBN: 978-625-9824-45-1

Matbu Ajans / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

"Kule Kitap Yayınevi tarafından baskıya hazırlanan eserlerin hukuki sorumluluğu tamamen yazara aittir."

İKİ DOST

Hazırlayan
Hüseyin ÖZDEMİR

Süleyman Nazif

İÇİNDEKİLER

Kule Kitap Yayınevinin Yayın Esasları.....	7
Hazırlayanın Ön Sözü	15
SADELEŞTİRİLMİŞ METİN	19
ORJİNAL METİN	127

KULE KİTAP YAYINEVİNİN YAYIN ESASLARI

Kule Kitap:

Sağlam yapıları ve uzun ömürleriyle bilinen kuleler gibi üzerinde yükseldiği entelektüel ve sanatsal değerlerle zamanın yıpratıcılığına direnen, geçmiş ile gelecek arasında kurduğu bağla yarınlar zengin bir miras bırakmayı hedefleyen bir yayınevidir.

Klasikten moderne uzanan kültür vadisinde, okuyucularına zihinsel olarak daha yüksek bir bakış açısı ve estetik beğeni kazandıracak fikir ve sanat eserlerini yayımlamayı amaçlar.

İlkeli yayıncılık anlayışıyla, Anayasa'da belirtilen Türkiye Cumhuriyeti'nin temel niteliklerine ve toplumun değerlerine bağlı kalacak, hiçbir ideolojinin veya politik düşüncenin hizmetinde olmayacaktır.

Bünyesine katacağı eserleri seçerken bunların kendinden sonrakilere kılavuzluk edebilecek, ilham verebilecek, içerikleriyle özgün, dil ve anlatımıyla yüksek kalitede olmasına dikkat edecektir.

Ticari kaygılardan ziyade edebî, sanatsal veya bilimsel değere göre toplumun genel yararına uygun, eğitici, bilgilendirici ve estetik değer taşıyan eserlerin seçilmesine özen gösterecektir.

Farklı bakış açılarına, kültürlere ve dillere yer verecek zengin bir yayın portföyüyle eser çeşitliliğini artırırken bu eserleri ait oldukları kültürde de nitelikleriyle öne çıkmış seçkin eserler arasından seçecektir.

Yayımlayacağı eserlerin her safhasını akademik bir titizlikle takip edecek; dil bilgisi, yazım kuralları, tutarlılık ve anlam bütünlüğü gibi

konularda sıkı bir editoryal süreçten geçmesini sağlarken Türk Dil Kurumunun Yazım Kılavuzu'nda belirtilen esaslar çerçevesinde hareket edecektir. (Tarih konulu eserlerde, özellikle Arap harfli kaynaklarla yapılacak çalışmalarla uyumlu olması açısından, özel isimlerin yazımında ait olduğu dildeki yazılışı esas alınacaktır.)

Yazarlardan intihal ve etik ihlali yapmadıklarına dair yazılı beyan alacak, fikri mülkiyet hakları konusunda hassasiyet gösterecektir.

Her kitabı bir miras olarak yarınlarımıza emanet ederken sıradan kitaplardan ziyade derinlik ve anlam arayan okurlarını entelektüel bir zirve yolculuğuna davet ediyor.

Faydalı olmak dileğiyle...

SÜLEYMAN NAZİF (1869-1927)

Vatan ve millet sevgisinin buram buram tüttüğü şiir ve düz yazılarıyla Türk edebiyatında haklı bir yer edinmiş olan Süleyman Nazif, 1869 yılında Diyarbakır'da doğmuştur. Köklü bir aileye mensuptur. Kardeşi Faik Ali Ozansoy, Servet-i Fünûn edebiyatının önde gelen isimlerindedir. Şair ve tarihçi olan babası Said Paşa'nın yanı sıra dedesi Süleyman Nazif Efendi ve onun babası İbrahim Cehdî Efendi de kendi devirlerinin tanınmış ilim ve edebiyat adamlarıydı.

Babası Said Paşa'nın *Mizânü'l Edeb* adlı bir belâgat kitabı ayrıca on ciltlik *Mir'âtü'l İber* adlı bir tarih külliyyâtı vardır. Annesi Ayşe Hanım da Akkoyunlu Devleti'nin ileri gelen ailelerinden birine mensuptur.

Babasının görevi sebebiyle düzenli bir eğitim hayatı olmamakla birlikte yine onun çevresindeki kıymetli isimlerden dersler aldı. Baba evindeki kültürel sohbetler Süleyman Nazif için tam bir irfan ocağıydı.

Çok genç yaşta Muş Reji İdaresinde (1891), ardından Mardin ve Diyarbakır İdare Meclisinde aldığı görevlerle memuriyet hayatına atıldı.

1897'de Paris'e giderek Jön Türklerin en önemli yayın organı olan -Ahmet Rıza tarafından çıkarılan- *Meşveret* gazetesinde II. Abdülhamid aleyhtarı yazılar kaleme aldı. Ancak Abdülhamid'le Jön Türkler arasındaki uzlaşma ve saray tarafından verilen teminatlar karşısında aynı yıl ülkeye dönerek yeniden memuriyet görevi alanlardan biri de oydu. Bu süreçte Bursa Vilayet Mektupçuluğu yaptı. On iki yıl kaldığı Bursada büyük dedesi İbrahim Cehdî'nin adıyla *Servet-i Fünûn*'da şiirleri yayımlandı.

II. Meşrutiyet'in ilanını müteakip (1908) geldiği İstanbul'da Ebuzziya Tefvik'in çıkardığı *Yeni Tasvir-i Efkâr*'da İttihad ve Terakki yönetimine getirdiği eleştiriler sebebiyle çeşitli taşra valilikleri ile -Basra, Kastamonu, Trabzon, Musul, Bağdat- İstanbul'dan uzaklaştırıldı (1909-1914).

1912'de *Hak* gazetesinde siyasi yazılar yazdı. Bağdat'tan döndükten sonra kendisini tamamen gazeteciliğe verdi. 1918'de Cenab Şahabeddin'le beraber *Hadisât* gazetesini çıkardı.

İşgal kuvvetleri komutanlarından Fransız General d'Esperey'in rıhtımdan Fransız Konsolosluğuna kadar gösterişli bir at üzerinde icra ettiği geçit töreni ve kendisini karşılayan aynılıkların sevinç gösterileri üzerine kaleme aldığı "*Kara Bir Gün*" adlı yazı büyük ses getirdi (9 Şubat 1919). Yine 23 Ocak 1920'de Pierre Loti için düzenlenen bir anma toplantısında yaptığı konuşmada İstanbul ve Anadolu'da yaşanan işgalleri ağır bir şekilde eleştirince İngilizler tarafından yakalana-rak Malta Adası'na sürgün edildi ve burada kaldığı yirmi ay boyunca vatan ve millet sevgisini, mutlu geleceğe dair ümidini ortaya koyan şiirler yazdı. Sürgünden döndükten sonra da çeşitli gazetelerde yazıları yer aldı. Maddi sıkıntılar içindeki hayatı 4 Ocak 1927'de İstanbul'da sona erdi. Edirnekapı Mezarlığına defnedildi.

Şiirlerinde Sâdi-i Şirazi, Namık Kemal, Abdülhak Hamid, Victor Hugo, Sully Prudhomme gibi beğendiği şairlerin etkisi belirgindir. Bireysel konuların ele alındığı şiirlerinin aksine toplumsal konulu şiirlerinde ümitli bir hava hâkimdir.

Şiirleri kadar nesirleri de vatan sevgisinin coşkunluğuyla doludur. Dile hâkimiyeti başta Yahya Kemal ve Ahmed Haşim olmak üzere pek çok üstadın takdirini toplamıştır. Ne kadar bereketli bir kaleme sahip olduğu aşağıdaki listeden de anlaşılacaktır:¹

¹ Muhammet Gür, "Süleyman Nazif", *DİA*, C. 38, İstanbul 2010, s. 92-94; Muhammet Gür, *Kendi İçinde ve Kendine Göre Süleyman Nazif*, Dergâh, İstanbul,

Eserleri:

- 1) Bahriyelilere Mektup (1897)
- 2) Mâlûmu Îlâm (Abdülahrar Tahir adıyla-1897)
- 3) El-Cezîre Mektupları (1897)
- 4) Nâmık Kemal (Abdülahrar Tahir adıyla-1897)
- 5) Murad Bey (1897)
- 6) Gizli Figanlar (Şiir-1906)
- 7) Victor Hugo'nun Bir Mektubu (çeviri-1908)
- 8) Boş Herif (1910)
- 9) Süleyman Paşa (1910)
- 10) İki İttifakın Tarihiçesi (1914)
- 11) Mektuplar (1916)
- 12) Batarya ile Ateş (1916)
- 13) Firâk-ı Irak (manzum-mensur-1918)
- 14) Âsitân-ı Tarihte Galiçya (1919)
- 15) Mehmed Akif (1919)
- 16) Pierre Loti Hitâbesi (1920)
- 17) Tarihin Yılan Hikâyesi (1922)
- 18) Nâmık Kemal (1922)
- 19) Lütfi Fikri Bey'e Cevap (1922)
- 20) Çal Çoban Çal (1923)
- 21) Nâsirüddin Şah ve Bâbiler (1923)
- 22) Hazreti İsa'ya Açık Mektup (1924)
- 23) Çalınmış Ülke (1924)
- 24) Malta Geceleri (şiir-1924)
- 25) Külliyyât-ı Ziya Paşa (1924)
- 26) Âbide-i Şühedâ (1925)
- 27) İki Dost (Nâmık Kemal ve Ziya Paşa/1925)
- 28) Fuzuli (1926)
- 29) İmana Tasallut-Şapka Meselesi (1926)
- 30) Kâfir Hakikat (1926)
- 31) Lübnan Kasrı'nın Sahibesi (P. Benoit'ten çeviri-1926)
- 32) Yıkılan Müessesese (1927)

2020, s. 13-163; Şuayb Karakaş, *Süleyman Nazif*, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara, 1998, s. 25-157; Nihad Sami Banarlı, *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*, C. II, MEB, İstanbul, 1998, s. 1044-1046; Arslan Tekin, *Edebiyatımızda İsimler ve Terimler*, Ötüken, İstanbul, 1995, s. 553-554.

Hüseyin Özdemir: 1974'te İstanbul-Kâğıthane'de doğmuştur, aslen Karlıdır (Selim ilçesi-Çıplaklı köyü). İlk ve ortaöğrenimini İstanbul'da tamamladıktan sonra Marmara Üniversitesi Tarih Öğretmenliği Bölümünü bitirmiştir. 1998 yılında Millî Eğitim Bakanlığı bünyesinde Afyon-İhsaniye ilçesine bağlı Döğer kasabasında başladığı öğretmenlik görevini, -2002 yılından itibaren İstanbul'un muhtelif okullarında- 18 yıl boyunca sürdürmüştür. 2015 yılında Marmara Üniversitesi Orta Doğu ve İslam Ülkeleri Araştırmaları Enstitüsü Ortadoğu Siyasi Tarihi ve İlişkileri Anabilim Dalından *Babanzâde İsmail Hakkı Bey'in Meşrûtiyet Düşüncesi* adlı yüksek lisans tezi ile mezun olmuştur. Evli ve bir kız babası olup yazarlık ve musahhihlik ile hayatını sürdürmektedir. Yazarın yayımlanmış eserleri şunlardır:

1. Hüseyin Özdemir, *Gölgeye Son Hitap*, İver Yayınları, İstanbul, 2010.
2. Hüseyin Özdemir, *Demokrasi Tarihimizde İttihad ve Terakkili Yıllar-Babanzâde İsmail Hakkı Bey'in Penceresinden*, Ötüken, İstanbul, 2016.
3. Hüseyin Özdemir, *Mitolojiden Tarihe Seçme Hikâyeler*, Ötüken, İstanbul, 2018.
4. Ali Reşad-İsmail Hakkı, *Bismarck Hususî ve Siyasi Hayatı*, haz. Hüseyin Özdemir, Ötüken, İstanbul, 2018.
5. Uğurhan Karaarslan-Hüseyin Özdemir, *Çift Başlı Kartalın Hikâyesi-Selçuklular 1*, Historia, İstanbul, 2018.
6. Babanzade İsmail Hakkı, *Tanin Yazıları*, C. I-II, haz. Hüseyin Özdemir, Ötüken, İstanbul, 2020.
7. Süleyman Nazif, *Batarya ile Ateş*, haz. Hüseyin Özdemir, Ötüken, İstanbul, 2021.
8. Süleyman Nazif, *Çal Çoban Çal*, haz. Hüseyin Özdemir, Ötüken, İstanbul, 2021.

9. Murat Yıldız, Hüseyin Özdemir, *Hamaset ve Nefretten Uzak Osmanlı'ya Üçüncü Pencereden Bakmak (1299-1451)*, Kule Kitap, İstanbul, 2022.
10. Süleyman Nazif, *Firâk-ı Irâk*, haz. Hüseyin Özdemir, Ötüken, İstanbul, 2022.
11. Murat Yıldız, Hüseyin Özdemir, *Osmanlı'ya Üçüncü Pencereden Bakmak: İmparatorlukta Olaylar ve İnsan Manzaraları (1451-1512)*, Kule Kitap, İstanbul, 2022.
12. Murat Yıldız, Hüseyin Özdemir, *Osmanlı'ya Üçüncü Pencereden Bakmak: Zirvedeki Yalnızlık (1512-1566)*, Kule Kitap, İstanbul, 2024.
13. Hüseyin Özdemir, Uğurhan Karaarslan, *Çift Başlı Kartalın Hikâyesi: Selçuklular*, 1-2-3, Kule Kitap, İstanbul, 2024.
14. Hüseyin Özdemir, *Yanlış Duymuşsun*, Kule Kitap, İstanbul, 2024.
15. Süleyman Nazif, *Babriyelilere Mektup-El-Cezire Mektupları-Çalınmış Ülke*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2024.
16. Süleyman Nazif, *Nâmık Kemal (1-2)-Süleyman Paşa*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2024.
17. Süleyman Nazif, *Tarihin Yılan Hikâyesi*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2024.
18. Süleyman Nazif, *Lübnan Kasrı'nın Sâhibesi*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2024.
19. Süleyman Nazif, *Fuzûlî*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2024.
20. Süleyman Nazif, *Mâlûmu İlâm-Boş Herif-Lütfi Fikri Bey'e Cevap-İmana Tasallut (Şapka Meselesi)*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2025.
21. Süleyman Nazif, *Gizli Fıganlar-Malta Geceleri*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2025.

22. Süleyman Nazif, *Victor Hugo'nun Bir Mektubu-Hitâbe (Pierre Loti Hitâbesi)-Hazret-i İsa'ya Açık Mektup-Kâfir Hakikat*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2025.
23. Süleyman Nazif, *İki İttifakın Tarihçesi-Âsitân-ı Tarihte Galîçya-Âbide-i Şüheda*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2025.
24. Süleyman Nazif, *İki Dost*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2025.
25. Süleyman Nazif, *Yıkılan Müessesese*, haz. Hüseyin Özdemir, Kule Kitap, İstanbul, 2025.

HAZIRLAYANIN ÖN SÖZÜ

Nâmık Kemal ve Ziya Paşa gerek Türk edebiyatının gerek Türk siyasi tarihinin iki mühim aktörüdür. Dostluklarının başladığı 1859-60 tarihinde Kemal 20, Ziya 31 yaş civarında idi. Bu sırada Mustafa Reşid Paşa'nın yetiştirmelerinden olan Ziya Paşa, parlak bir memur; Kemal ise gelecek vadeden bir şair idi. Edebiyat ortak noktası bu iki devî buluşturmaya yetmişti.

Şinâsî ile *Tavir-i Efkâr*'daki kalem arkadaşlığı, Kemal'in edebî ve siyasi konulardaki fikirlerinin olgunlaşmasında etkili olmuştu. Nitekim bu süreçte meşrutî yönetime geçmeyi amaçlayan gizli İttifak-ı Hamiyet Cemiyetine katıldı (1865). Tehlikeli fikir ve tavırlarından ötürü Kemal Erzurum vali muavinliğine, Ziya ise Kıbrıs mutasarrıflığına tayin ile İstanbul'dan uzaklaştırılmak istendi. Siyasi rakibi Mehmed Emin Âlî Paşa'nın baskısından bunalan Ziya Paşa ile hürriyetçi fikirlerin tutkunu Nâmık Kemal, artık memleket havasını teneffüs edemez olunca soluğu Avrupa'da aldılar (1867). Onları cesaretlendiren gelişme ise Mısır hidivliğini kardeşi İsmail'e kaptıran Mustafa Fâzıl Paşa'nın davetiydi. Londra'da *Hürriyet* gazetesi ile yeni bir hız verdikleri mücadelenin soluğu çabuk kesildi zira Mustafa Fâzıl Paşa, Sultan Abdülaziz'le anlaşarak İstanbul'a dönmüş ve onları yalnız ve beş parasız bırakmıştı.

İki dostun arasında bir küs bir barışık devam edecek olan karmaşık ilişki de bu süreçte başlamıştı. Gerek karakterlerindeki farklılık gerek siyasi ve edebî öncelikleri ve tutumları bu karmaşıklığı besliyordu. Ziya Paşa'nın mücadelesi daha kişiseldi. O, amansız hasmı Mehmed

Emin Âli Paşa'nın despotik yönetim ve baskısından, onun yüzünden uğradığı mağduriyetlerden rahatsızdı. Nâmık Kemal'in mücadelesi ise daha ilkeseldi. O, bizatihi monarşi idaresinin millet iradesi üzerinde kurduğu baskıyı kırmak ve milleti kendi iradesinin hâkimi kılmak için mücadele ediyordu. Nitekim her ikisinin kaleme aldığı iki farklı *Hâbnâme*'de bu gaye farkı açıkça görülür. Fakat bu fark Ziya Paşa'nın Türk tarihindeki ehemmiyetini azaltacak değildir. Nitekim her ikisinin farklı amaçlarla da olsa buluşturan istibdat düşmanlığı, hürriyet sevgisini beslemiş; öncülük ettikleri hürriyet mücadelesi, millet iradesinin hâkim olduğu cumhuriyet rejimini doğurmuştur.

Ziya Paşa'nın siyasi kariyerinin başlarında himaye gördüğü Mahmud Nedim Paşa'ya karşı ömrü boyunca beslediği sadakat, Nâmık Kemal ile aralarının açılmasının bir diğer sebebiydi çünkü Mahmud Nedim Paşa'nın mağdurlarından biri de Nâmık Kemal olacaktır. Velinimetî Sadrazam'ın aracılığıyla af talebi kabul edilen Ziya Paşa, ülkeye geri dönmüşse de Sultan Abdülaziz'in gözüne girmeyi başaramamıştı (1871). Ondan biraz daha önce dönmüş olan Nâmık Kemal ise *İbret* gazetesiyile neşrettiği fikirlerin verdiği rahatsızlıktan ötürü önce Gelibolu'ya sürgün edilmiş (1870), *Vatan yahut Silistire* adlı oyununun kopardığı kıyametten dolayı zorunlu ikameti Magosa'ya çevrilmişti. Üç yıldan fazla kaldığı Magosa'da psikolojisi daha kırılğan ve eski dostuna karşı da daha acımasız olmuştu. Ziya Paşa'nın *Harabat*'ına ağır tenkitler yöneltti. Kendisi eski şiiri ve onun devlerini yıkmak suretiyle edebiyata yeni bir yol açıp taze bir soluk getirmek isterken Ziya Paşa'nın, bu esere hâlâ eski tarz yaltaklanmalar içeren kasideler doldurmasına kızmıştı. Şairliği bile tartışılır olan Nevres'ten eserine şiirler alırken Eşref Paşa'dan bir beyte bile yer vermemesi affedilmez bir kabahat idi. Kemal'i asıl öfkelen diren ise bütün bu tenkitlerin Ziya Paşa tarafından derin bir sessizlikle karşılanmasıydı.